

Publicerad 2014-04-07 04:46 av Peter Stjerngrim

*Tror det är hög tid att tänka om vad avser genusperspektiv-diskussionerna
som pågår inom forskning och jämlikhetsdebatten ... Det händer väldigt mycket mer
än vad debatten och konventionerna tillåter oss att se ...*

Hur lägger man ett pågående övergrepp ...

... bakom sig
för att kunna gå vidare?

Att varje dag
bli påmind om
att man förlorat
alla förutsättningar
för att kunna ha ett normalt liv ...

Men så ock
förutsättningarna
för att kunna vara den far
ens barn har rätt till att få ha ...

När man överlevt döden
fler än blott några gånger
som en konsekvens
av att någon
ej bara ens förutsättningar tagit
utan så fort jämt
varje ny potentiell förutsättning
som dyker upp
antingen eliminerar
eller på annat sätt ifrån en tar ...

När existensminimum
som alla så varmt talar om
Den grundtrygghet
vi är garanterade att få ha kvar
som förbehåll
innan de resten ifrån oss tar ...

... är en fjärran utopi
En grundtrygghet
vars närhet
man ej ens fått känna

på fjärran håll
svepa ens liv förbi ...

Och där sviterna
av den hälsosvikt
man från och till drabbats av
och fort jämt
under oöverskådlig framtid
obevekligen får ha kvar ...

... alla utsikter
till att kunna förändra
och återställa situationen
till en mer normal levnadsnivå ...

... fullständigt raderar
och omvandlar till någonting
näst intill absolut otänkbart ...

- Och som en liten knorr
på hela anrättningen
de få som kunnat göra någonting
och som haft viljan att också göra så ...

... vilka när de kommit till insikt
om vilka konsekvenser
det skulle kunna få
för deras egna referenser
om jag deras fortsatt hjälp
skulle få ...

... en efter en
valt att vika undan
och så långt ifrån mitt ärende gå
som de bara kunnat sig förmå ...

Så ...

... säg mig den dig som läser mig
vilken så där alldeles tvärsäkert
tror dig veta hur man gör

när man lämnar det som ännu pågår
och som du inte utan hjälp
kan springa undan och lämna bakom dig ...

Utifrån det jag förmedlat ovan i detta flöde
har du några realistiska rekommendationer
tips eller andra förslag
på hur jag skulle kunna förändra min
ständigt pågående jämväl revolverande
om än vad avser grad av djävlighet varierande
mindre önskvärda dag?

- Ty trots allt det som är
så finns jag ännu kvar
såväl i verkliga livet som här ...
... och om än det går
långsammare än vad jag mig tänkt
så blir jag för var dag
något litet mer stark ...
Inte stark nog
men starkare än vad jag var igår ...

Hur det kan vara så
är dock någonting
jag inte ens själv förmår
att vare sig greppa eller förstå ...

Vet bara att
Ge upp ...

... är någonting jag ej förmår ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten